ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ
ТА РЕКТОРАТУ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО**У склад виборчих комісій**

18 січня на всіх факультетах інституту відбулися збори по висуненню кандидатур до складу виборчих комісій. Студенти, викладачі, представники адміністративно-технічного персоналу доручили вести цю почесну справу кращим з кращих, людям, яким вони довіряють. Від імені комуністів, від профорганізації, від колективу викладачів, від робітників друкарні, від організацій ДТСААФ і добровільного товариства «Червоний Хрест» обрано до складу виборчих комісій 52 особи. З них до дільничої виборчої комісії — 21, до окружної — 31.

Збори продемонстрували організованість інститутського колективу, його прагнення на високому рівні провести виборчу кампанію.

ЕКЗАМЕНАЦІЙНА СЕСІЯ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ**ВИЙШЛИ НА ОСТАННІЙ РУБІЖ**

Не так давно на комсомольській конференції інституту групі було вручено перехідний вимпел ЦК ЛКСМУ як кращий в інституті по вихованню активних будівників комунізму.

— Завоювати його для нас було нелегкою справою, — говорила тоді М. Бурлай, комсорг 2 групи 5 курсу студентів-дефектологів. — Будемо працювати так, щоб втримати звання кращої групи до закінчення інституту.

Це були не тільки її слова. Це слова і О. Бойка, і В. Грищенко, і

Н. Жук, і В. Діденка, кожного комсомольця цього дружнього, працьовитого колективу.

Так, справді п'ятикурсники на досягнутому не зупиняються. Якнайкраще скласти екзамени з мовної сесії — таке найближче завдання поставили перед собою 25 юнаків і дівчат.

Свої слова молодь підкріплює ділами. Про це свідчать результати екзамени з курсу слухової роботи з методикою викла-

дання в школі для дітей з порушенням слуху. Викладач М. Савченко оцінила роботу 14 студентів за семестр на «відмінно». Решта одержали «добре». Особливо змістовними були відповіді О. Бойка, Н. Давиденко, М. Михалка, Г. Панченка і ін.

Попереду екзамени з історії спеціальної педагогіки. Немає сумніву в тому, що комсомольці з честю будуть нести звання кращої групи.

В. БОРИСОВ.

Читальний зал інституту. Тут зараз особливо відчутно, наскільки великого напруження досягла екзаменаційна сесія в цьому році. Як кажуть, нема коли і вгору глянути. Роботи дійсно багато. Проте Людмила Овсяннікова, Пальгук Ірина (вечірній факультет), Ніна Байгул, Люба Андрієвська (український відділ) не бояться труднощів, адже вони вирішили скласти екзамени якнайкраще. Тому й працюють вони, не гаючи жодної години, тому й успішно складають дівчата екзамени.

У них, бачите, нема часу...

Чергування добровільної народної дружини тепер відбувається по мікрорайонах. Зокрема нашому інституту припали вулиці Пирогова, Франка, Леонтовича, Володимирська. Як бачите, дільниці немала. до того ж знаходиться вона в центрі, отже вимагає від дру-

жинників дисциплінованості у виконанні своїх почесних завдань. Між тим цього не скажеш про наших комсомольців. Якщо, наприклад, дружинники мовно-літературного і педагогічного факультетів більш-менш забезпечують чергування на дільниці, тобто приходять у відповідні дні у кількості 5—8 осіб (хоч потрібно являтися 15-ти), то значно гірше справи на фізико-математичному факультеті. Так, з 8 по 15 січня, чергування відбувалося тільки три дні. Цей факт командир дружини Ю. Безсмертний і комсорг факультету О. Башинський пояснюють дуже просто: у нас сесія, ми не маємо часу дивитися за порядком на вулицях, почитайте до кінця екзамени.

І. СОКИРКО.

**Воїни бажають
вам успіхів**

В Н-ській військовій частині відбулася зустріч з учасниками партизанської боротьби на Україні — колишніми бійцями партизанських з'єднань. Молоді воїни прослухали цікаві спогади про недалеке минуле з історії українського народу, про Вітчизняну війну 1941—1945 рр.

Потім відбувся концерт художньої самодіяльності, який дала агіткультбригада нашого інституту. З успіхом виступив інструментальний ансамбль (керівник В. Лапченко), особливо його солісти В. Лісовий, В. Шпак, В. Зуб, Н. Сухопара, а також вокальний ансамбль під керівництвом О. Чеботарьової. Тут найкращими були ви-

ступи Б. П'ятигорського та О. Герба, які полонили присутніх на вечорі своїми чудовими спенками-мініатюрами.

Учасникам концерту від імені воїнів частини було винесено щире подяку і побажання успішно скласти екзамени з мовної сесії.

В. БОНДАР,
власкор газети.**ХОРОШИЙ ПОЧАТОК**

Успішно склали екзамени з вищої алгебри студенти 1 курсу фізико-математичного факультету (викл. професор Зуховицький). Це 13 група фізиків. Із 27 студентів на «відмінно» склали 4 особи (Г. Кириченко, Н. Минка, Л. Старжинська, Г. Чернобок). Вони виявили глибокі знання теоретичного матеріалу, продемонстрували вміння аналізувати основні закони алгебри, швидко і впевнено вирішували потрібні задачі.

На «добре» склали 12 студентів, посередні знання виявили 11 осіб. Це непоганий початок для першокурсників. Хочеться, щоб і наступні екзамени вони склали так само успішно.

**Тихо! Іде
екзамени**

НАШІ ІНТЕРВ'Ю

Екзамени склали успішно

Ми розмовляємо з доц. А. Данилюком після закінчення екзамени з російської літератури на 2 курсі російського відділу. Він підбиває підсумки, і ось перед нами відомість. Відмінні, добрі, кілька посередніх оцінок. Звертає увагу те, що «п'ятірки» у групі одержали аж 12 студентів.

— А хто з них знає матеріал найкраще? — цікавимося ми.

Анатолій Кирилович, не заглядаючи в список, із задоволенням відповідає на наше питання:

— Бачите, коли відповідь оцінена найвищим балом, то всі неначе знають однаково добре... Проте я з вами згоден — найкращі серед кращих дійсно є. І я б відніс сюди насамперед І. Макодьобу, Л. Островську, І. Білик, Л. Морушевську. Давню російську літературу, а також курс XVIII сторіччя вони дійсно засвоїли як слід; відповідали блискуче.

— А хто в порівнянні з минулим роком став учитися краще?

— Тут я хотів би обмежитись поки що одним прізвиськом, — від-

повідає він. — Це Л. Жданюк. У минулому семестрі справи її виглядали не дуже добре. Дійшло навіть до того, що довелося залишити дівчину без стипендії. А тепер бачимо зовсім іншу картину: до екзамени готується як слід, перші результати можуть тільки радувати.

— Скажіть, будь ласка, кілька слів про тих, хто завершив екзамени з найскромнішими результатами, тобто одержав «трійки».

— Тут відповідь одна: коли не готуєшся як слід, претендувати на хорошу оцінку нема чого. Дійсно, хіба А. Клепініна, Н. Кузнецова, Р. Ус не могли підготуватися краще? Можли, але не хотіли. Те ж саме можна сказати і про Л. Риця. Розлінився хлопцеві останнім часом... Дехто просто не врахував, що готуватися до екзамени треба заздалегідь і тому, коли взявся до роботи тільки в останні дні, ні часу, ні енергії не вистачило. Адже просто неможливо все засвоїти одразу.

Чи не багато?

У 24 групі фізиків всього 23 студенти. На екзамени з елементарної математики (викл. доцент О. Сергунова) семеро з них одержали незадовільні оцінки. Виникає запитання: не вже у такій невеликій групі стільки людей, які зовсім не знають пройденного матеріалу, не вже вони так і нічого не засвоїли в процесі навчання?

Для чого ж тоді вони вчилися, для кого були організовані додаткові заняття перед екзаменим, коли такі низькі результати? Чи не занадто суворо ставиться викладач до оцінки знань студентів?

ПОМИЛКОВА ЦЕ ДУМКА

Ідуть екзамени. У коридорах стоять чи сидять групами студенти — заклопотані, гарячково перелистуючи конспекти, сторінки книг. Чути шум, галас, біля хлопців хмари диму. А найбільше збирається людей біля дверей аудиторії — чекають «новин», оцінок, дехто відмічає питання, на які вже відповідали. Теж голосно розмовляють, так що викладачам доводиться виходити в коридор і втихомирювати.

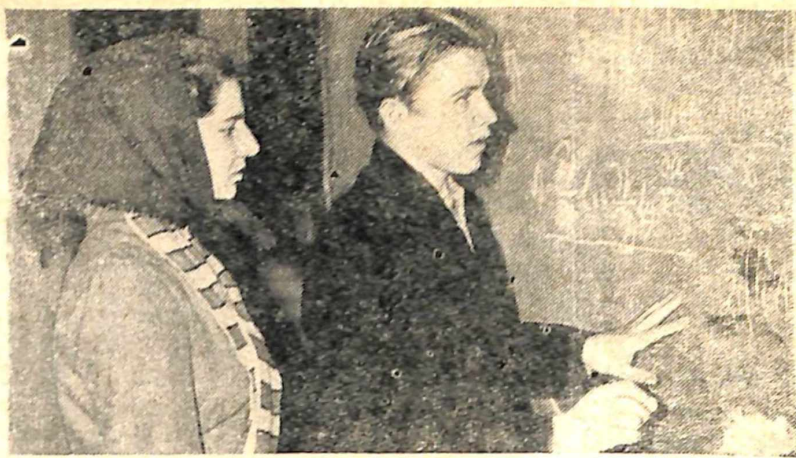
Та ось нарешті екзамен закінчено. Опустів коридор, тиша в аудиторії, скрізь безлюдно. А подивіться на підлогу. Людина, яка вперше сюди потрапила, може перелякатися. Недокурки валяються на вікнах, у кутках, скрізь уривки паперу — «шпаргалки» вже непотрібні і їх скільки хочеш навкруги. Повітря таке, що здається, можна очамріти. Стає одразу зрозуміло, чому деякі студенти непритомні або були близькі до цього. Виникає питання: неже, коли ти складаєш екзамен, потрібно забути про все на світі, навіть про власну культуру? Хіба так важко викладачеві нагадати студентам наприкінці екзамену, що потрібно навести після себе порядок? Ні, не важко, але цього ніхто не робить.

В зв'язку з цим хочеться нагадати про самообслуговування. Де, як не тут, воно повинно мати місце? А між тим давно вже минув той час, коли у нас відбувалося чергування на поверххах, в аудиторіях. Нема ні списків, де колись ставилися оцінки, ніхто про цю справу не турбується. Деканати і комсомольські бюро немов забули про цю важливу ділянку роботи. Хай, мовляв, прибиральниці все роблять. Помилкова це думка.

О ПЕТРЕНКО.

Студенти на екскурсії у музеї Т. Г. Шевченка.

Він тільки що склав на «відмінно» екзамен з матаналізу. Можна б і відпочити, але не такий Дмитро Рашковський, студент 23 групи фізиків. І. Є. Шиманський про нього каже так: «Товариський хлопець, в біду товариша не залишить». Ось ми й бачимо Дмитра, який допомагає Галіні Бурдик розв'язати складне питання.

Доведеться ще готуватися

16 січня студенти першої групи 3-го курсу українського відділу склали екзамен із зарубіжної літератури XIX ст. Старший викладач Ф. С. Грім в цілому задоволений результатами екзамену: 10 осіб одержали відмінні оцінки, 5 — добрі, 3 — задовільні.

Кращі студенти, як Н. Баранівська, З. Білоус, С. Іванюк, К. Листопад, виявили ґрунтовне знання програмового матеріалу. Вони чітко аналізують художні твори, визначають місце спадщини того чи іншого письменника в літературному процесі, характеризують особливості його творчої манери.

Однак, окремі студенти, як С. Гречанівський, В. Загоруйко, І. Потепалова, відповіді яких оцінені задовільними оцінками, не завжди з потрібною глибиною робили філологічний аналіз твору, не давали вичерпної характеристики літературного процесу. А троє з групи — А. Денисенко, Г. Лозовицька, В. Мемрук — не склали екзамену. Екзаменатор підкреслює, що цим студентам доведеться ще готуватися. Більше слід дбати за всебічність аналізу, за показ кожного певного літературного явища в історико-

літературних умовах, в конкретній суспільно-історичній обстановці.

Характерно, що викладач не тільки вимагає глибокого філологічного аналізу літературних текстів, а й перевіряє знання кри-

тичних посібників, виправляє мову студентів. Такий екзамен є не тільки перевіркою знань студентів, а й їх поглибленням, кращим засвоєнням вивченого матеріалу. П. П.

Методика рідної мови. Такого предмету до навчання в інституті Галина Луценко і не чула. Не було і впевненості, що вона стане спеціалістом дошкільного виховання. Та минуло кілька літ і дівчина зрозуміла, що тут її покликання. Сподобалася майб у т н я професія, із задоволенням Галина вчиться, оволодіваючи складним ремеслом педагога. Нещодавно в її матрикулі з'явилася нова «п'ятірка». Виявляється, цікавий це предмет — методика рідної мови. Фото В Тимошенка.

НАМ ПИШУТЬ

Привіт від друзів

У минулому році літом до нашого інституту завітали делегація жінок-українок з Канади. Гості ознайомилися з станом навчальної і виховної роботи, розмовляли з викладачами, студентами. Потім була організована зустріч громадськості інституту з канадськими друзями.

І ось на адресу ректорату надійшов лист. Від імені делегації нам пише Ганна Андрейко.

«Прийміть щире сердечне дякую від мене і від нашої делегації із Канади за той незабутній прийом, що ви влаштували з нагоди зустрічі. Я ще й досі бачу перед собою натхненні обличчя хористів, що співали для нас, тих товаришів, які

передали палкі слова привіту. Не забути нам і вірши студентки Варі Гринько. Цей чудовий день ми пам'ятатимемо завжди. Бажаємо викладачам і студентам ще кращих успіхів у навчанні. Хай у мирі і щасті живуть усі люди на землі».

**Ми
Відповідаємо**

ШАНОВНИЙ ТОВАРИШУ ІЛЛЯШЕНКО

Ваш лист дуже своєчасний. Написаний він від душі. Видно, що ви справді по-комсомольському дбаєте про спортивну честь рідного інституту.

У багатьох невдачах спортсменів ви вбачаєте також і значну провину інститутської багатотиражки: вона, мовляв, мало пише про спорт, не аналізує, не допомагає. І з цим ми також згодні, але не зовсім. Справа в тому, що про спорт якраз написано немало (тільки в минулому році було 15 матеріалів — треба уважно читати газету), редакція дещо все-таки робить для популяризації спорту в інституті. Інша справа — якість вміщених кореспонденцій. Вони здебільшого мають констатуючий характер, підсумовують зроблене. Дійсно, нема в них аналізу роботи секцій, виступів команд на змаганнях, кваліфікованих розповідей про різні види спорту. А спортивні змагання міського масштабу, де також беруть участь і наші команди, редакція іноді просто не в змозі висвітлити, бо нічого про них не знає.

В чому тут справа? Робота нашої газети відбувається на громадських засадах. До редколегії входять десять осіб, кожна з яких відповідає за доручену ділянку роботи. У цьому році за спортивну роботу відповідає Ф. Кретевиць. Дещо він зробив, але тільки його зусиль не вистачає. Газеті потрібно допомогти. Це означає, що коли ми зможемо згуртувати хоч невеликий спортивний актив біля редколегії, виграє врешті-решт тільки наша спільна справа.

Наша пропозиція така: потрібно від кожної спортивної секції виділити по одному кореспонденту, який би або сам безпосередньо, або через Ф. Кретевицю систематично інформував редакцію про спортивні успіхи чи невдачі своїх товаришів, висав чи збирав матеріал про спорт.

Думається, що з нашою допомогою ви погодитесь, і найближчим часом висвітлення спортивної роботи в інститутській багатотиражці буде на належному рівні. А як ви думаєте?

РЕДКОЛЕГІЯ.

Редактор П. ХРОПКО.

ЗАОЧНИК ПРИЙШОВ НА КОНСУЛЬТПУНКТ*

Нас цікавить питання, наскільки відвідування консультпунктів допомагає студентам-заочникам в оволодінні ними навчальним матеріалом, у підготовці до екзаменів. Треба спокійно сказати, що проблема своєчасного складання екзаменів, проблема розвантаження заочників у сесійний час у Київському педінституті імені О. М. Горького уже вирішена, і в цьому немаду послугу зробили консультпункти.

Двічі на місяць працює пункт в самому інституті, один раз на місяць викладачі виїжджають у три периферійні пункти, розраховані на охоплення заочників, які живуть у віддалених від Києва районах.

Дуже задоволені студенти, які приїжджають на консультпункти в Київ і Білу Церкву. Тут завжди багатолюдно, проводяться практичні заняття, студенти одержують консультації, методичні поради тощо. Вистачає роботи викладачам, не доводиться жалкувати за даремно втраченим часом.

Але бувають і такі моменти, коли викладачі даремно витрачають по два дні, виїжджаючи за сто з лишнім кілометрів (наприклад, у Переяслав-Хмельницький). Іноді вони повертаються звідти, не побачивши жодного студента. Хто винуватий у такій нерозумній траті часу? Студенти? Частково — так. Але більше, думається, винні керівники консультпунктів, адміністрація заочного відділу, самі викладачі. Вважається нормальним таке звернення студента до завідувачого консультпунктом:

— Сьогодні я склав екзамен. Наступний — через два місяці. Отже, на наступне заняття консультпункту мене не викликайте.

В тому і вся біда. Якщо заочник приїжджає на консультпункт по виклику, із цього нічого хорошого не виходить. Якщо його доводиться викликати під загрозою адміністративного стягнення — це означає, що студент не працює над програмним матеріалом. В такому випадку йому справді нічого являтися на консультпункт. А якщо в порядку дисципліни він і приїде, то звертається до викладача з таким, наприклад, питанням:

— Розкажіть, будь ласка, короткий зміст «Війни і миру». Чому ж консультпункт не завжди виправдовує свою назву і своє призначення? Насамперед тому, що студенти все ще захоплюються штурмівщиною, до екзамену готуються за декілька днів до нього. Якщо ж вони і працюють, то мало звертаються до викладача з питаннями. Вони майже не звертаються до такого виду

консультації, як відповідь на їх листи. А вже коли приїхав у неділю на консультпункт, «вижми» із викладача все, не повертайся додому, поки не виясниш всі складні питання.

І все ж студенти дивляться найчастіше на консультпункт тільки як на можливість дострокового складання екзаменів. Думається, що в цьому винуваті і завідувачі консультпунктами, які теж нерідко зв'язують приїзд студента тільки із складанням екзаменів і дуже поблажливо ставляться до прохання заочника не викликати його наступного разу, бо екзамен у нього тільки через два місяці (а потім «наступного разу» — «тільки» через місяць!). А цим екзаменом може бути і державний.

Так, консультпункти — справа потрібна, студенти в основній масі зрозуміли це, більшість того, вони в цьому переконалися. Немало слів подяки можна чути від тих заочників, які систематично їх відвідують.

Але чогось все-таки не вистачає в організації нормальної роботи консультпунктів. Чи випадково один із периферійних пунктів довелося закрити із-за поганого відвідування його студентами?

Справа тут вирається у ту ж проблему, яка давно набридла, — у проблему самостійної роботи студентів.

Логіка дуже проста: студент

працює — у нього виникають питання, він їде на консультпункт або пише лист. А якщо листа нема — нема і роботи. І тут мало упрощувати студента: працюйте! Це робиться з достатньою настирливістю.

Треба визначити заочникам характер їх роботи вдома, підказати їй методику, дати конкретні завдання на міжсесійний період. І тут своє слово повинні сказати кафедри.

Треба створити заочникам і умови для роботи, забезпечити книгами. Чому б Міністерству освіти не домовитись з книготоргми про організований продаж заочникам навчальних посібників через магазини, кіоски? Чи важко книгарням з допомогою викладачів педінститутів вивчити запити студентів і спеціально до їх приїзду на сесію, на консультпункт підготувати потрібні книги. Від цього була б користь не тільки студентам, але й магазинам.

І, нарешті (про це говориться дуже багато, але толку все ще мало), потрібно, щоб завідувачі райВНО і директори шкіл проявили максимум уваги до вчителів-заочників, створили їм умови для роботи.

Тоді і робота буде. Тоді на консультпункт заочник з'явиться не тільки для складання екзамену, чи просто для спроби — може вдасться. Тоді він буде приходити сюди і за знаннями.

Доц. І. КРУК

* Закінчення. Поч. див. у попередньому номері.